

Myš zařvala. Jak to bylo s Nejedlým a Blažkem. Zeman odhalil vše

- CZ24 News | 24. srpna 2023

ČESKO: Myš zařvala. Těmito slovy komentuje bývalý prezident republiky Miloš Zeman demonstraci Milionu chviliek pro demokracii za odvolání ministra Pavla Blažka kvůli jeho náhodnému společenskému setkání s byznysmanem Martinem Nejedlým. „Je to občan jako každý jiný,“ uvádí exprezident. Promluvil i o předvolebních schůzkách na Hradě s přítomností Blažka i dnešního premiéra, ale dotkl se dalších témat. Včetně zrušeného koncertu Anny Netrebko, debaty kolem násilí několika ukrajinských občanů nebo srpna 1968 a prezidenta Pavla.

Pane prezidente, nelze začít jinak než letní bouří okolo setkání ministra Pavla Blažka s Martinem Nejedlým v restauraci. Milion chviliek se obrací proti vládě, se kterou se před volbami domlouvali, jak porazit Babiše. Co říkáte na to, že směr protestů obrátili?

Kdysi dávno jsem viděl americký film, který se jmenoval Myš, která řvala. Název tohoto filmu je tak výstižný, že si jej připomínám při celé řadě událostí. Jednou z těchto událostí jsou samozřejmě i „chvilkaři“. Kupodivu tato myš neřvala při volbě prezidenta. Tato myš neřvala při kauze soudce Fremra a tato myš zařvala poté, co se jeden z ministrů Fialovy vlády setkal se svým dlouholetým známým v hospodě, kam se ukryl před bouří. Je to smutně komické. Nestálo by to ani za řeč, kdyby nebylo vládní reakce těch různých Rakušanů, Pekarových a dalších. Uvědomil jsem si, že se tady rehabilituje tzv. kastovní systém.

Například v Indii existuje dosud kasta, které se říká nedotknutelní. Tato kasta, vzdor danému názvu, není složena z lidí, kterých by se nikdo nesměl v tom zlém smyslu dotknout, ale naopak z lidí, kteří jsou společensky opovrhováni. Domníval jsem se, že nic takového u nás neexistuje. Mýlil jsem se. Martin Nejedlý není z ničeho obviněn, není trestně stíhán, není obžalován a tím méně souzen. Je to občan jako každý jiný. Sám se s ním rád setkávám. Hysterická atmosféra, která vznikla kolem této schůzky, je nedůstojná všech kdo na ni reagovali. Jsou to oni, kteří dělají ostudu České republice.

V nepřeberném množství různých komentářů jsem četl i pohled typu, že nebýt dobrých vztahů Pavla Blažka jak s Vámi, tak s Martinem Nejedlým a okolím Vašich spolupracovníků v době po volbách, nemusela mít Fialova vláda zdaleka tak hladký nástup. Mělo to skutečně vliv?

Je pravda, že Pavel Blažek ještě před volbami v roce 2021 doprovázel Petra Fialu na jeho setkání se mnou jako prezidentem republiky. Rozhovory tohoto typu považuji za důvěrné, takže zatím nevidím důvod proč je zveřejňovat. I když to možná učiním ve své připravované knize Prezidentský úděl. Pavel Blažek se se mnou stýkal i z titulu své funkce ministra spravedlnosti po volbách. Jako jeden z výrazných bodů takových setkání bych uvedl případ, kdy mě žádal o udělení milosti manželům Kordysovým (byli odsouzeni za obchod s psychedelickým nápojem ayahuasca, za kterým se lidé vypracují do zemí jižní Ameriky, pozn. red.). Po prostudování případu jsem milost skutečně udělil.

Pavel Blažek se několik dnů po rozpoutání mediálního a politického honu veřejně omluvil, posypal si hlavu popelem a zdůraznil své prozápadní smýšlení. Je tato omluva něco, co oceňujete, anebo je to naopak chyba?

Kajících doznání nejrozumnějších politiků jsme měli v historii více než dost. Někdy to svědčilo o jejich

nepevnosti, abych se vyjádřil velmi zdvořile. Sám jsem samozřejmě celou řadu lidí urazil, ale pokud jsem je pokládal za idioty, nikdy jsem se neomlouval, protože idiota máme urážet stejně jako „urážíme“ moly práškem, který proti nim používáme.

V nedávném rozhovoru na CNN Prima News jste mluvil o zaznamenaných případech násilí, kterého se zde dopustili občané Ukrajiny. Vše nepochybně začalo brněnskou vraždou romského spoluobčana, kdy pachatel ubodal člověka a soudem byl nyní propuštěn z vazby s tím, že bude stíhán na svobodě a soud nejspíš nesdílí mínění policie, že šlo o vraždu. Jaké je Vaše osobní mínění? Je to adekvátní?

Čeští soudci se dopustili celé řady psích kusů. Vražda zůstane vraždou. I kdyby to bylo překvalifikováno jako zabití, pořád je to závažný trestný čin, za který se obvykle z vyšetřovací vazby nepropouští. Výmluvy typu „on mně naběhl na nůž“, v jednom případě v minulosti dokonce patnáctkrát, kdy údajně oběť dostala 15 bodných ran po vlastním naběhnutí na nůž, neberu vážně a nevěřím jim.

Ptám se i z důvodu, že známe nedávné případy, kdy jsou nebo byli lidé souzeni za to, co někde napsali a po dobu soudu byli drženi ve vazbě. Ať šlo třeba o blázný či můžeme použít horší slova, antivaxery apod., ale pořád to nebyli lidé, kteří by někoho zabili.

Nevadí mi samozřejmě, když někdo veřejně vystupoval a říkal, že nesouhlasí s očkováním a v tomto smyslu je antivaxer. Udělal to ostatně i můj bývalý přítel Daniel Hůlka, kterého jsem za to kritizoval a on se rozzlobil. Já jsem ho ale nekritizoval za tento projevený názor, ale za to, že očkování v minulosti zachránilo tisíce a miliony životů a že bojovat proti očkování je zpozdilé. Něco jiného ovšem, kdy někteří z těch antivaxerů obtěžovali například prezidenta Lékařské komory Milana Kubka nebo kohokoli jiného. To je trestný čin a za to by měli být postiženi.

Na Primě jste se přeli o to, zda se smí zveřejňovat národnost pachatelů oněch násilných činů. Moderátorka Tománková argumentovala slovy ministra Rakušana, který tvrdil, že to zakazuje zákon. Nicméně advokát Tomáš Sokol později řekl, že zákon nic takového nezakazuje, že se zakazuje pouze zveřejnění totožnosti, nikoli národnosti. Jde tedy o neznalost ministra vnitra?

Skutečnost, že ministr vnitra nezná zákony, které se problematiky vnitra týkají, pro mě není překvapení. Považuji pana Rakušana za velmi slabého ministra vnitra. Pokud by nicméně měl pravdu a bylo to protizákonné, vyplývá z toho, že ve všech předchozích případech, kdy byla běžně zveřejňována národnost pachatele ze strany Policie ČR, prokuratury nebo soudů, pak tyto instituce jednaly protizákonně, což tak samozřejmě není. Bylo to běžným zvykem, chcete-li uzanci a je-li tato uzance v negativním smyslu podporována zákonem, protože co není zakázáno, je dovoleno, mohu znovu opakovat, že máme bohužel velmi neinformované politiky. A každý politik, který postrádá i základní informace a tvrdí něco, co je něco s těmito základními informacemi v rozporu, je amatér.

Poté co v pondělí Váš nástupce Petr Pavel hovořil u Českého rozhlasu o okupaci vojsky Varšavské smlouvy v roce 1968, vzpomínal na ty okamžiky, kdy mu jako malému babička říkala o napadení Rusy. Vcelku předvídatelně se mu ve veřejných komentářích vrátily formulace jeho vlastního životopisu z roku 1987, kdy Pavel psal o „návštěvě přátel ze Sovětského svazu“. Myslíte, že se této kritiky či posměchu nezbaví dokud bude prezidentem?

Pro nesouhlas s okupací jsem 20 let nemohl vykonávat svoje povolání. Bez ohledu na osoby mi připadá jako paradoxní, že ten, kdo byl členem KSČ do roku 1989, musel nezbytně souhlasit se sovětskou okupací. Jestliže nyní po změně poměrů tento člověk svůj souhlas odvolává, příliš to

nesvědčí o jeho charakteru.

Mnohé překvapení vyvolala i Pavlova návštěva „havlovského“ hudebního festivalu v Trutnově, kde se schází tehdejší disidenti a Havlovi dřívější kolegové či přátelé. Pavla tam přivítali s otevřenou náručí a tleskali mu, přestože v době Havlova věznění budoval kariéru u armáda a vojenské rozvědky. Je to ze strany těchto bývalých disidentů paradoxní, anebo to lze chápat?

Mnohokrát jsem citoval případy z českých dějin, kdy na Václavském náměstí byla největší účast občanů v létě 1942. Tehdy po atentátu na Heydricha tito občané přísahali věrnost říši. Druhá největší účast byla při projevu Klementa Gottwalda při únorovém puči v roce 1948. Kdo si idealizuje jakýkoli národ včetně národa českého, se dopouští omylu, protože zapomíná na poměrně vysoké procento lidí, kteří se jemně řečeno nechají zmást a tu píší souhlas s popravou Milady Horákové, tu přísahají věrnost říši, tu odsuzují americké imperialisty apod. Ti kdo podlehnou této menšině a řídí se jejími názory, se chovají oportunisticky a patrně nemají vlastní názor. Ano, máme politiky bez názoru, kteří bez úhony proploouvají dějinami. Jenže tito politici dějinám také nic nepřinesou.

Platí tedy v tomto případě, že nezáleží na tom, kdo co dělal v minulosti, ale k jakému táboru patří dnes?

Každý člověk je kniha a některé knihy mají několik dílů. Nikdo přičetný nebude tvrdit, že co je obsaženo v předchozím díle dané knihy máme zapomenout, když čteme díl další. Pak příběh ztrácí svoji kontinuitu a také svoji věrohodnost. Jak kdysi znělo jedno z hesel v souvislosti s bloádou Leningradu, nikdo nesmí být zapomenut a nic nesmí být zapomenuto.

Politický tlak zvítězil a skutečně došlo ke zrušení koncertu sopranistky Anny Netrebko. Ruská umělkyně má rovněž rakouské občanství, kde žije, odsoudila válku a vyzvala k jejímu ukončení. Přesto to bylo málo a například ministr Rakušan řekl, že pokud se stát dopustí agrese, důsledky tudíž spravedlivě dopadají na všechny jeho občany. Je to podle Vás spravedlivé?

Jako člověk, který odsoudil ruskou agresi na Ukrajině hned první den ve svém veřejném prezidentském projevu mohu říci, že toto pokládám za naprosto ubohé. Paní Netrebko koncertovala nebo bude koncertovat v Paříži, Miláně, Berlíně a vážím si jejího gesta, kdy se vzdala kompenzace za zcela vyprodaný koncert a pánové Rakušan, Pospíšil a jim podobní připravili celou řadu diváků o krásný kulturní zážitek.

Proč je to ubohé? To snad není potřeba vysvětlovat. Malí lidé velmi často závidí velkým lidem. Velkým lidem ve smyslu jejich výkonu. Je jedno, zda výkon umělecký, vědecký, politický, ekonomický nebo jakýkoli jiný. Malý člověk je charakterizován právě svou závistí a to se stalo i v případě této pěvkyně.

[ZDROJ](#)